

www.younglife.nl

Jongeren daar brengen waar ze thuis zijn

Onlangs is een oud-klasgenoot van onze dochter van huis weggelopen. Nou ja, gelopen. Ze was op de fiets, maar het gaat om het idee. Eerder die dag was onze dochter haar op de weg van school terug naar huis op de fiets tegengekomen, terwijl het meisje in tegengestelde richting het dorp uit fietste. Ze groette haar, maar die groet werd niet beantwoord. Onze dochter zocht er verder niet veel achter, al was ze wel ietwat teleurgesteld dat het meisje haar blijkbaar niet had herkend of wilde herkennen. Maar toen 's avonds duidelijk werd dat het meisje was vermist, realiseerde ze zich dat ze best veel tassen bij zich had en een vreemde blik in haar ogen had. Alsof ze er niet was.

Blijkt dat het meisje een afscheidsbericht aan een vriendin en vergelijkbare brief aan haar ouders had geschreven dat erop neer kwam dat ze het allemaal niet meer wist en alles wat zij kende en vertrouwd was achter zich moest laten om de wijde wereld in te trekken. Op zoek naar... Ja, naar wat eigenlijk?

Ze heeft haar tassen gepakt, haar paspoort mee gegrist, haar telefoon uitgezet (ten teken dat ze echt niet gevonden wilde worden) en weg was ze. Het grote onbekende tegemoet.

Toen haar ouders thuiskwamen en het briefje vonden, schakelden zij uiteraard direct de politie in en startten een zoektocht op. Fysiek, maar ook digitaal. Een oproep met foto's werd op Facebook geplaatst en binnen een tijdbestek van een paar uur werd dit bericht meer dan 30.000 x (!) gedeeld. Niet alleen in onze woonplaats (dat circa 13.000 inwoners telt), maar ook in plaatsen in de wijde omgeving en zelfs in diverse plaatsen en steden verspreid over het hele land. En dat was dan alleen nog Facebook. Ondertussen verspreidden tieners uit de hele regio het nieuws via Instagram & Snapchat. Want ja, 'Facebook is voor ouderen'.

Ik zal jullie niet langer in spanning laten. Later die avond, tegen middernacht, is het meisje gevonden. Zo'n 40 kilometer verderop, dat wel, maar ze was veilig en gezond en werd door de politie weer thuisgebracht. Het gevoel van opluchting bij haar ouders, familie en vrienden was natuurlijk enorm. En dat gevoel werd in meer of mindere mate gedeeld door al diegenen die fysiek of digitaal mee hadden helpen zoeken.

Eind goed, al goed, zou je denken. Maar daar eindigt het dus niet. Dit is pas het begin. Het meisje is weliswaar weer thuis, op de plek waar ze hoort, bij ouders die onnoemelijk veel van haar houden en alles voor haar over hebben, maar ze is ook weer terug in de situatie - wat die voor haar ook moge zijn - waar ze eerder zo wanhopig uit wilde ontsnappen. Hier hebben we een tiener die vastloopt in het leven, geen perspectief meer ziet en niets anders weet dan daar hard voor weg te lopen. Op zoek naar wat het dan ook is dat zin geeft aan haar leven. Ze bevindt zich in een diepe, donkere put. En ze mag dan thuis zijn, maar eigenlijk is ze er ook niet.

Mijn hart gaat uit naar dit meisje. Niet zozeer omdat ze bij onze dochter in de klas heeft gezeten, een plaatsgenoot is en ik haar soort van ken, maar omdat ze zo verloren en verdwaald is in het web van het leven dat ze niet meer weet wie ze is en waar ze op haar plek is.

Terwijl ik hierover nadenk, dwalen mijn gedachten af naar de rivier de Jordaan. De plek waar ik twee weken geleden nog blootsvoets en tot m'n knieën in het water stond. Hetzelfde water waar Jezus is gedoopt en God tot hem de woorden sprak die ik reken tot mijn favoriete bijbel teksten:

"Jij bent mijn geliefde Zoon. In jou vind ik vreugde" (Lucas 3:22)

Deze woorden vormen wat mij betreft niet alleen het startschot voor Jezus' bediening (waarna hij overigens direct door de Geest de woestijn in werd geleid, het grote onbekende tegemoet), maar zij definiëren ook het punt waarop Jezus begon aan Zijn thuisreis, naar Zijn Vader, waar Hij hoort.

Ik wens en bid dat dit 14-jarige, verdwaalde en verloren meisje dezelfde woorden in haar oor gefluisterd krijgt. 'Jij bent mijn geliefde dochter. Ik hou van jou. Waar je ook bent, wat je ook doet of hebt gedaan, hoe je ook over jezelf denkt of denkt dat anderen over jou denken, voor mij ben jij precies de persoon die ik wil dat je bent. Je bent perfect en ik ben zo ongelooflijk blij met jou.' Dat wanneer zij deze woorden hoort of in de praktijk gebracht ziet worden door de mensen om haar heen, zij zich realiseert dat God, hoe verloren en misplaatst zij zich ook voelt, niets liever wil dan haar naar een plek brengen die niet alleen haar thuis is, maar ook zo vóelt. En hij alle mogelijke middelen gebruikt om dat voor elkaar te krijgen. Inclusief meer dan 30,000 gedeelde berichten op sociale media. En meer als dat nodig is.

En dat is dan nog slechts één meisje. Eén tiener. Maar er zijn meer dan 1,5 miljoen tieners in Nederland voor wie hetzelfde geldt. Die moeten horen dat er een plek is waar ze zichzelf kunnen zijn en zich thuis kunnen voelen. En dat die plek bij God is. Aan ons de uitdaging om hen daar te brengen. En met de hulp van onze liefhebbende God en vader gaan en kunnen wij die uitdaging aan.

Ik nodig jullie uit om met ons mee te gaan in onze dagelijkse zoektocht naar verloren tieners en ons te helpen hen te vinden en te brengen waar ze thuis zijn.

Peter-Jan den Boer

P.S. Onderaan deze nieuwsbrief kunt u lezen op welke manier u ons bij deze zoektocht kunt steunen.

Helemaal wild van Wyldlife

Op 20 april vond de allereerste Wyldlife club Spijkenisse ooit plaats. We zijn zo trots en blij dat na jaren van bidden we nu een groep van maar liefst 11(!) enthousiaste leiders hebben die hun tijd en energie in het organiseren van deze club willen steken en willen investeren in de levens van tieners in Spijkenisse en omstreken.

Sinds die 20e april hebben we 4 clubavonden gehad (welke met uitzondering van vakanties iedere twee weken plaatsvinden) en zien we het aantal jongeren dat naar de clubavonden komt gestaag groeien. Met name omdat het de jongeren zelf zijn die in hun enthousiasme vrienden vragen om mee te komen. Precies zoals we hoopten, want wij geloven dat dat de beste manier is om meer jongeren te bereiken. Door bestaande relaties. En dat kan je dan hopen en vinden, maar het is gaaf om dat ook werkelijkheid te zien worden.

Aangezien het ons nu vooral nog te doen is om het bouwen aan relaties met de jongeren is het voor deze zomer te vroeg om de groep al een volledige week mee te nemen naar een zomerkamp, zoals te doen gebruikelijk binnen Young Life. In plaats daarvan hopen we deze zomer een 24-uurs kamp te organiseren, zodat we in ieder geval contact met hen blijven houden en daar bij de start van het nieuwe seizoen op voort kunnen borduren.

Bidden jullie met ons mee dat de twee resterende clubavonden voor de zomer een succes mogen zijn en dat wij voor, tijdens en na de zomer meer tieners mogen ontmoeten en de kans krijgen om hen over Jezus te vertellen?

We gaan de grens over...naar Den Haag

We hebben nooit geheimzinnig gedaan over onze ambitie en missie om jongeren in het hele land te bereiken en zijn dan ook verheugd dat we in Jerry Möllenkramer (in het midden van de foto) en Whitney Donnachie (rechts, duhuh), geleid door Gods hand en voorzienigheid, op twee sterke ambassadeurs zijn gestuit om Young Life te starten binnen de Internationale gemeenschap in Den Haag. Vorige maand hebben we een groep ouders mogen vertellen over Young Life en met hen onze visie gedeeld hoe wij jongeren hopen te bereiken op de (internationale) scholen waar hun kinderen naartoe gaan.

Gezien de positieve respons die wij mochten ontvangen, zijn we vol vertrouwen dat het slechts een kwestie van tijd is voordat wij, hopelijk dit najaar al, daadwerkelijk in Den Haag van start kunnen gaan. Zozeer zelfs dat in overleg met onze contactpersonen daar en onze regiodirecteur is besloten om een vacature te publiceren voor een fulltime (Expat) medewerker.

Behalve de ontwikkelingen in Den Haag zijn we ook in gesprek met mensen in Barendrecht & Brakel met als doel om ook in die plaatsen activiteiten op te starten. Wordt na de zomer vervolgd.

Wat doen jullie verder dan nog?

Goede vraag!

Dit mag dan een nieuwsbrief heten te zijn, dat wil nog niet zeggen dat we ons beperken tot alleen maar nieuwe zaken. Want terwijl Wyldlife werd opgestart en gekeken werd naar waar we verder nog activiteiten kunnen opstarten, gingen ook de lopende zaken gewoon door. Iedere maand komen we nog samen met onze Campaignersgroep, door ons 'Cabin' genoemd, waar momenten van lol en ontspanning worden afgewisseld met serieuze gesprekken. Het hoogtepunt dit jaar was toch wel het Internationale Campaigner Weekend, waarvoor wij als gastheer dienden.

Op een mooie locatie in de buurt van Eindhoven hebben onze jongeren een weekend doorgebracht met leeftijdsgenoten uit Frankrijk en Portugal en ook hier ging het om een mix van plezier, lol en gezelligheid afgewisseld met momenten waarop geluisterd werd naar wat de camp speaker te vertellen had en hierover in groepjes werd nagepraat. En het was zo'n doorslaand succes dat we

al begonnen zijn met de voorbereidingen voor een tweede editie, welke in de winter van 2019 (eveneens in Nederland) zal plaatsvinden en waar we ook groepen uit België en Spanje hopen te verwelkomen.

Daarnaast gaan twee jongeren uit onze Cabin-groep deze zomer als Work Crew helpen bij het Surf Camp in Portugal. En zij zijn niet de enigen, Rob zal daar actief zijn als spreker en Jenna heeft de leiding over het Program team.

Jongeren uit Portugal, Frankrijk & Nederland tijdens het geslaagde Winter Campaigner Weekend.

In April hebben we onze nieuwe leiders tijdens een trainingssessie verteld over de basisbeginselen van Young Life en daarnaast met elkaar gekeken naar de lessen die we kunnen trekken uit het boek Handelingen ten aanzien van wat wij willen vertellen als we het over Jezus hebben en hoe belangrijk het is om je publiek te kennen en je boodschap op een manier te brengen die cultureel relevant is en wordt begrepen. Het maakte voor Paulus en de apostelen namelijk nogal uit of ze tegenover Joden, Romeinen of Grieken stonden. En hoewel ieder van die preken anders leek te zijn, was de centrale boodschap steeds hetzelfde. Daarvan kunnen wij leren als we nadenken over hoe wij met jongeren over Jezus praten en wat wij over Hem vertellen.

Onze nieuwe leiders worden bijgespijkerd over de basisbeginselen van Young Life.

Over culturele relevantie gesproken: vorige maand hadden wij het voorrecht om deel uit te maken van de European All Staff Conference. Dat is het normaal gesproken al, maar dit jaar zeker omdat deze nu in Israël plaatsvond. We hebben gelopen waar Jezus liep en nieuwe dingen geleerd over de verhalen in het Evangelie vanuit een cultureel en historisch perspectief dat relevant was voor het Midden Oosten in de 1e eeuw. Verhalen die wij al zo goed dachten te kennen, maar die hierdoor voor ons meer kleur hebben gekregen, welke wij weer over kunnen brengen als wij het hier met onze leiders en jongeren over hebben.

Rob, Jenna & PJ in de tuin van Gethsemane.

Vooral de oecumenische aanbiddingsdienst in de Garden Tomb (de plek waar Jezus mogelijk is begraven en opgestaan) en de katholieke mis in de Basiliek van de Aankondiging (waar de engel Maria vertelde dat zij in verwachting zou raken van Jezus) hebben diepe indruk op ons gemaakt. Niet alleen vanwege de (inhoud van de) diensten zelf en de bijzondere plek waar deze gehouden werden, maar vooral ook omdat we daar als bont gezelschap van verschillende nationaliteiten bestaande uit Protestanten, Katholieken en Orthodoxen, progressief, charismatisch en conservatief mochten vieren dat wij allemaal deel uitmaken van dezelfde familie. Al bij al een geweldige ervaring, die geen van ons snel zal vergeten.

Hoe je kunt helpen

Allereerst door te bidden. Want zonder gebed is alles wat wij doen voor niets.

Daarnaast, als je daartoe in staat bent, is een financiële bijdrage ook meer dan welkom. Zoals het er nu voor staat, kunnen we het financieel wel uitzingen tot het einde van het jaar, maar vanaf 2019 worden de vooruitzichten zeg maar onzeker.

Jullie financiële steun is dus van levensbelang om ons werk ook op de lange termijn voort te kunnen zetten en uit te breiden naar andere plaatsen in het land.

Je kunt je bijdrage overmaken naar rekeningnummer NL02RABO0113384289 tnv Young Life Nederland. Of kijk op onze [website](#) voor meer mogelijkheden en informatie om ons te steunen.

Young Life Nederland is een erkende ANBI, dus eventuele giften zijn aftrekbaar. Alvast bedankt voor jullie steun en een fantastisch mooie zomer toegewenst!